

ת"פ 38309/02/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד עבד אל קאדר, עבדאללה חאג' יחיא

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 38309-02-14 מדינת ישראל נ' עבד אל קאדר(עציר) ואח' 09 דצמבר 2014

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשמים

1. מוחמד עבד אל קאדר (עציר)
2. עבדאללה חאג' יחיא (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הילה ערקבי

הנאשם וב"כ עו"ד תאמר עוביד

גזר דין לנאשם 2

1. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע על סמך הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של סיוע לקבלת רכב גנוב - עבירה לפי סעיף 413 + סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "החוק") וכן בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק.
2. פרטי העבירות הן: שביליה שבין 12-13.2.14 נגנב רכב מסוג סיטרואן מפתח תקווה. הנאשם, אשר נהג ברכב אחר, רכב מסוג הונדה סיוויק, התבקש על ידי הנאשם מספר 1 בתיק, (להלן: "מוחמד"), לשמש כרכב מוביל לרכב הגנוב.
3. מי שביצע הגניבה עצמה, הוא אחר, בשם מונתצר טקאטקה (להלן: "טקאטקה") אשר קשר קשר עם מוחמד הנ"ל, אשר נשפט ונדון.
4. באשר לעבירת האיומים, הרי שזו בוצעה בתאריך 16.2.14, עת היה הנאשם עצור כאשר במסגרת תרגיל חקירתי ובהיותו ברכב משטרתי, עם אותו טקאטקה, הורה הנאשם לאחרון שלא ידבר איתו. עוד המשך ואמר לו כי אינו מכירו וכי: "וואלה, אני אזיין אותך כשאתחרר, וואלה אני אפרק אותך כשאתחרר".
5. יצוין כי במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים לעניין העונש, התקבל תסקיר שירות המבחן.

עמוד 1

6. ב"כ המאשימה הכביר מילים באשר לחומרת העבירה, הפגיעה שיש בביצוע עבירה זאת לציבור, עוגמת הנפש הנגרמת לבעל הרכב הגנוב, הנזק הכלכלי הכללי הנגרם לציבור נוכח תופעת גניבת הרכב, לרבות העלאת תעריפי הביטוח עקב כך.

לגרסת ב"כ המאשימה חלקו של הנאשם בגניבת הרכב אינו מבוטל ובכל מקרה יכול היה בכל עת להימנע ממעשיו, עוד ציין, כי ללא פעילות גורמי השטח בתעשיית גניבת הרכב, לא הייתה ידם של ראשי הפשע בתחום גניבת הרכב מצליחה.

ב"כ המאשימה ביקש שלא ליתן משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שאלה קיבלו ביטוי בתסקיר ויש לגזור עליו עונשים משמעותיים.

ב"כ המאשימה הפנה לעונשים שהוטלו על האחרים הקשורים לעבירה הנדונה, כאשר על טקאטקה הוטל עונש במסגרת הסדר טיעון של 11 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 10,000 ₪. על מוחמד הוטל עונש של 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 2,500 ₪.

מתחם הענישה בעניינו של הנאשם לדעת ב"כ המאשימה הינו בין 6 - 12 חודשים לריצוי בפועל בגין עבירת הסיוע ו 4-8 חודשים לריצוי בפועל בגין עבירת האיומים.

עוד עתר לקנס כספי ופסילת רישיון נהיגה הן בפועל והן על תנאי.

7. יצוין כבר בשלב זה כי מלכתחילה כתב האישום המקורי ייחס לנאשם עבירה של קשירת קשר לביצוע עבירת הגניבה, ביחד עם הנאשם האחר - מוחמד, אולם כתב האישום תוקן, עבירת קשירת הקשר נמחקה וכל שיוחס לו הינה עבירה של סיוע לקבלת רכב גנוב.

כעולה מגרסת הנאשם, אשר פורטה בתסקיר שירות המבחן, הרי שביום האירוע, יצא ביחד עם מוחמד לעבר השטחים, ורק בדרך נודע לו על ידי אותו מוחמד כי מדובר בסיוע להעברת רכב גנוב. הוא אמנם הבין כי מדובר במעשה פלילי אך התקשה לעמוד בלחץ החברתי ולהפעיל שיקול דעת כדי לעצור את המשך ביצוע העבירה או להתקשר למשטרה.

ובאשר לעבירת האיומים, הרי שמתוך מזכר המשטרה והתמליל של אותה שיחה במסגרת התרגיל המשטרתי, הרי שאכן הנאשם אמר את מילות האיום כלפי אותו טקאטקה ואולם זאת נוכח כך שאכן הנאשם לא הכיר אותו קודם לאירוע וכאשר מילות האיום נאמרו בהקשר לטרוניית הנאשם כנגד אותו טקאטקה כשהוא מתריס כלפי ואומר לו: **"איך אתה אומר שמכיר אותי? איך אתה אומר כך"** ובהמשך... **"יא בן אדם... אני זאת פעם ראשונה רואה אותך"**.

8. מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר בצעיר בן 23, מאורס מזה כשנה, סיים 13 שנות לימוד בבית ספר מקצועי, עבד כשלוש שנים עם אביו בשיפוצים ואח"כ פתח קיוסק בעיר מגוריו למשך כחצי שנה. כחודש טרם מעצרו עבד במפעל לעדשות ראייה באזור מגוריו. בכוונתו, לאחר סיום ההליך המשפטי בעניינו, ללמוד תיקון דברי חשמל ולעבוד בתחום זה.

משפחתו הינה נורמטיבית, אף לא אחד מבני המשפחה מעורב בפלילים, הנאשם חש בושה מול בני המשפחה נוכח מעורבותו בתיק זה, כאשר בני המשפחה מגנים את מעשיו, אם כי תומכים בו, ועוזרים לו לעבור את המשבר בו הוא מצוי נוכח הסתבכותו.

שרות המבחן מתרשם כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו, מבין את חומרתם וכי עליו לשאת באחריות למעשים אלה ולתוצאות התנהגותו.

הנאשם כאמור חש בושה ואשמה אל מול ארוסתו ובני משפחתו, מתייחס לנזק שגרם לבעל הרכב הגנוב, ומגלה אמפטיה כלפיו. עוד הדגיש בפני שרות המבחן את חריגות הסתבכותו ותחושת המבוכה מעצם העמדתו לדין.

הנאשם הביע נכונותו בפני שרות המבחן להיות בקשר טיפולי עם השרות ובמסגרת זאת שולב בקבוצה טיפולית אליה מגיע באופן סדיר לכל המפגשים ומשתתף בכנות על פי השלב בו הוא מצוי.

בהתחשב בגורמי הסיכון אל מול גורמי הסיכוי, מוצא שרות המבחן כי אף שמדובר בצעיר המגלה קושי בשליטה על הרצון לריגושים ונטייה להסחף אחרי דמויות שוליות הרי שמדובר בצעיר המתפקד באורח תקין ויציב, מגלה עמדות פרו חברתיות כאשר משפחתו מגנה מעשיו ומהווה מקור תמיכה עבורו.

נוכח הבנתו את חומרת מעשיו, העדר מעורבות פלילית קודמת והזעזוע שחוה עקב ההליך המשפטי, נכונותו לשתף פעולה ולהעזר בשרות המבחן לשם כך הרי שיש בכל אלה גורמים לסיכויי השתקמותו.

לסיכום, המלצת שרות המבחן הינה להטיל עליו צו מבחן למשך שנה בתנאי של המשך השתתפותו בקבוצה ה טיפולית.

עוד להערכת שרות המבחן חשוב במקרה זה להמנע מהטלת מאסר בפועל ולו גם בעבודות שרות זאת על מנת לאפשר חזרתו לתפקוד תעסוקתי תקין וחיזוק ההליך השיקומי.

עוד ממליץ שרות המבחן להטיל עליו של"צ וכן מאסר על תנאי על מנת שיהווה גבול חיצוני להשנות התנהגות דומה בעתיד.

9. הסנגור עתר בפני לאמץ את המלצות שרות המבחן כלשונן וזאת בהתייחס לאמור בו.

הסנגור הדגיש העובדה כי כתב האישום בעניינו של הנאשם תוקן בצורה משמעותית במובן זה שעבירת הקשר לעניין ביצוע הגניבה עצמה נמחק ובעניין האיומים הרי שאלה היו על רקע טענתו כלפי האחר כי אינו מכירו וכי אותו אחר מסבך אותו בעבירות שלא ביצע.

10. הצדדים הגישו לי מספר פסקי דין לעניין קביעת המתחם באשר לעונש. המתחם לעניין עבירת קבלת רכב גנוב ללא עבירות נוספות הינו בן 4 ל- 12 חודשים לריצוי בפועל. בהקשר לכך הופנית בין השאר לפסקי הדין ת"פ 41501-11-10, ת"פ 23503-11-10, ת"פ 41294-02-11 ות"פ 28641-11-12.

עם זאת, במקרה דומה בו הורשע צעיר ללא עבר פלילי בעבירת קבלת רכב גנוב עם תסקיר חיובי דומה לזה של הנאשם בעניינו, פסק כבוד השופט אור אדם בת"פ 27381-01-10 שלושה חודשי מאסר על תנאי וכן 120 שעות של"צ.

11. אני סבור כי בעניינו, מתחם הענישה באשר לעבירת הרכב נוכח כך שמדובר בעבירת סיוע הקובעת אך מחצית מהעונש הקבוע לעבירה המושלמת, הינה בן חודשיים ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ובאשר לעבירת האיומים - הרי שנוכח נסיבות ביצועה כמפורט לעיל אני קובע כי מתחם הענישה הינו בין מאסר על תנאי

לחודשיים מאסר לריצוי בפועל.

בענייננו, אין להוציא מכלל אפשרות כי נוכח תיקון כתב האישום וההכרה המאוחרת כי אכן הנאשם לא הכיר את אותו טקאטקה, כלל לא היתה מיוחסת לו עבירת האיומים נוכח נסיבות ביצועה.

12. בהתחשב בכל האמור, מצאתי כי ניתן לחרוג בענייננו ממתחמי העונש אותם קבעתי זאת נוכח ההמלצה ואף הבקשה הקטגורית של שרות המבחן שלא להטיל על הנאשם מאסר בפועל ולו אף כזה שירוצה בעבודות שרות ולגזור עליו עונשים כפי המלצת שרות המבחן.

13. בקביעת העונש לקחתי עוד בחשבון כי הנאשם היה עצור בפועל במשך שבוע, הוא שוהה במעצר בית כ- 10 חודשים מהם בתנאי מעצר בית מלאים במשך 4 חודשים.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך שנתיים מהיום שלא יעבור כל עבירה הקשורה לגניבת רכב.

ב. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתם, הקנס ישולם תוך 60 יום.

יכול שהקנס יקוזז מהסכום אותו הפקיד הנאשם בתיק מ"ת 38356-02-14.

היה ותיוותר יתרה כלשהי, הוא תוחזר לידי הנאשם באמצעות סנגורו.

ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה למשך 11 חודשים.

ד. של"צ בהיקף של 300 שעות על פי תכנית שתוגש לי על ידי שרות המבחן ותאושר על ידי.

עוד אני קובע כי הנאשם יהיה נתון בצו שרות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

מוצגים - המוצגים יחולטו/יושמדו או יעשה בהם ככל שיחליט קצין החקירות על פי שיקול דעתו.

14. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ה, 09/12/2014 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

הוקלד על ידי זהבה יעקוביאן